

INCERTO AUCTORE.

XXXI

Ἰησοῦ Χριστῆ, πρῆξις τὴν δέησιν τοῦ δούλου
σε Εφραίμ. πῶς γὰρ αὐτῆ ἔχει γραφικῶς δια-
λεχθῆναι μετ' ἐμοῦ; Ἔστι δ' ἡ πόρνη θεωρεῖσα
αὐτὸν. Ἐ λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ ὅσιος Εφραίμ· εἰ-
πέ, κοράσιον, τί σήκεις ἔ θεωρεῖς με; Ἀπο-
κειθεῖσα δ' ἡ πόρνη, λέγει πρὸς αὐτόν· Θεωροῦ
σε ὅτι ἐγὼ ἢ γυνὴ ἐκ σὸ ἄνδρός ἐληφθῆναι.
σὺ δ' ἐμὲ μὴ θεωρεῖς, ἡμὰ δ' γῆν, ἕξ ἡς σὺ ὁ
ἀνὴρ ἐληφθῆς. Ταῦτα ἀκούσας ὁ δούλος τῷ Θεῷ
Εφραίμ ἐδάμασσε, ἔ ἐδόξασε τὸ Θεόν, τὸ δόν-
τα αὐτῆ σοφίαν ταυτῶν, ἵνα ἀποκειθῆ αὐτῷ ποι-
αῦτα. καὶ ἔγνω, ὅτι ἐ πρῆξις Κυρίου ὁ Θεὸς τῷ
δέησιν αὐτῆ. Καὶ εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, κατε-
σκῆνωσεν ἐκεῖ. καὶ συγκύβητῶν πλησίον τῆ με-
σοτύλης αὐτῆ ἐλθὼν ἄλλη πόρνη· καὶ ποιήσαντες
αὐτῆ ἡμέρας πολλὰς ἐν τῇ πόλει, ὑπέβληθῆ ἡ
πόρνη ἐκ τῆ Πορνῆ, ὅπως παρολαβῶσα σκαν-
δαλίση αὐτόν. καὶ ἀνοίξασα τὴ θυρίδα, ἣν εἶχεν
ἐπὶ τὸ μέσσωλον πρῆκει· καὶ θεωρήσασα τὸ
ἅγιον ἱσαύτως καὶ ποιήντα ἐλθόν, ἔπε πρὸς αὐ-
τόν· ὁλόγησον, κύριε ἀββᾶ. Καὶ ἀπετίνας εἰς τὴ
θυρίδα, βλέπει αὐτὴν παροκλήσει· καὶ λέγει
αὐτῇ· ὁ Κύριος ὁλόγησά σε. Καὶ ἀποκειθεῖ-
σα ἐκεῖνη, ἐση ἄνω· τί λείπει τῆ φαγίς σε;
Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἅγιος Εφραίμ· τρεῖς λίθοι,
ἔ ὀλίγη τωπλός, ἵνα ἡ θυρεὺς ἀναφραγῆ, ὅθεν
παροκλήσεις. Καὶ ἀποκειθεῖσα ἐκεῖνη λέγει πρὸς
αὐτόν· ἐπειδὴ πρῶτῃ πρὸς σὲ ἐλάλησα, ἀπε-
νοήθης μοι; ἐγὼ κοιμηθῆναι βύλομαι μετ' σε,
καὶ σὺ δὲ πρὸ φιλοῦ ῥήματος ἀπεσφραγῆς; Ἀποκει-
θεῖς δ' ὁ δούλος τῷ Θεῷ Εφραίμ, λέγει πρὸς
αὐτὴν· εἰάν θέλης κοιμηθῆναι μετ' ἐμοῦ, ὅπως
λέγω σοι, ἐλθέ καὶ κοιμώμεθα ὁμοῦ. Ἀπο-
κειθεῖσα δ' ἡ πόρνη λέγει αὐτῷ· εἰπέ μοι τὸ τό-
πον, καὶ ἔρχομαι. ὁ δ' ὅσιος λέγει αὐτῇ· εἰάν
θέλης κοιμηθῆναι μετ' ἐμοῦ, ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἔ
δύνασαι, εἰ μὴ μέσον τῆ πόλεως. ἀποκειθεῖσα
δ' ἐκεῖνη λέγει πρὸς αὐτόν· καὶ οὐκ ἀρχωμένεθα
τὸς ἀνδρώποισ; ἀποκειθεῖς δ' ὁ μέγας Εφραίμ,
εἶπεν· εἰ τὸς ἀνδρώποισ ἀρχωμένεθα, πολλῶ
μᾶλλον τὸ Θεὸν ἀρχωθῆναι δεῖ, ἅμα καὶ φοβη-
θῆναι, τὸ γινώσκοντα τὰ κρυπτά τῆ ἀνδρώπων,
ὅτι αὐτὸς ὅστις ὁ μέλλων κενεῖν τὸ κόσμον, καὶ ἀπο-
διδόναι ἐκάσῳ καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ταῦτα ἀκού-
σασα ἡ πόρνη κατενύγη ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ
ἐλθῶσα παροσέπεσε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, κλάσασα ἔ
λέγασα· ὁ θεὸς τῷ Θεῷ, ὁδήγησόν με ἐν τῇ ὁδῷ
τῆ σωτηρίας, ὅπως ῥυθῶ ἐκ τῆ πολλῶν μου κα-
κῶν καὶ πονηρῶν μου παρὰ ἕξω. ὁ δ' ἅγιος γέρον
τολλά

A fu Chrifte , despexisti preces serui tui
Ephraem : quo pacto enim hæc de scri-
ptura mecum differat ? Substitit au-
tem meretrix , intuens illum . Ad
quam Sanctus : dic mihi , puella ,
quid subsistis , & ita intentis in me
intueris oculis ? Cui respondens mere-
trix , ait ad eum : Intucor te ,
quia ego mulier ex te viro sumpta
sum : tu autem ne me intuearis ,
sed terram , ex qua tu vir sumptus
es . Quæ cum audiret seruus Dei
Ephraem , obstupuit , & glorificavit De-
um , qui talem ei sapientiam decer-
at , ut eiusmodi ab ipsa responsum
acciperet : & cognovit suam a Deo
nequaquam fuisse spretam orationem .
Veniensque in urbem , diversatus est
ibi . Casu autem iuxta ejus hospiti-
um alia meretrix habitabat , quæ ,
cum ille per complures dies in ur-
be commoraretur , a diabolo incitata
est , ut offendiculum ei tenderet . A-
perta itaque , quam ad atrium ha-
bebat , fenestra , sanctum intuens ,
qui edulium sibi parabat , Benedic
inquit , Domine Abba . Ille vero
fixis oculis fenestram intuens , vidit
illam prospicientem , atque ad eam :
Deus benedicat tibi . Ad quem illa :
D Quid tuo deest cibo ? Cui sanctus : tres
lapides , & argilla modica , ut fene-
stra obstruatur , per quam prospicis .
Cui ipsa respondit , dicens : Cum pri-
mum te alloquor , rejicis me ? ego
dormire tecum cupio , & tu vel a
collocatione me excludis ? Respondens
autem illi seruus Dei Ephraem , ait :
Si mecum dormire velis , veni quo di-
xero tibi , ut ibi simul dormiamus . Ad
quem meretrix : dic mihi , inquit , lo-
cum , & veniam . Et sanctus ad il-
lam : si condormire mihi cupias , non
poteris alio in loco , nisi in urbe
media . Respondens autem illa , dixit
ad illum : & non erubescimus conspe-
ctum hominum ? & respondens magnus
Ephraem , dixit ei : si homines eru-
bescimus , multo magis Deum erube-
scere , simul & timere oportebit , qui
novit etiam occulta hominum : quo-
niam ipse est , qui veniet iudicaturus
mundum , & redditurus unicuique se-
cundum opera sua . Hæc audiens mere-
trix , compuncta est ex verbis illius ,
& accedens procidit ante pedes ejus ,
plorans , dicensque : serve Dei , de-
duc me in viam salutis , ut a mul-
tis meis malis , operibusque improbis
libe-